

„To je právě ono,“ ušklíbl se Filip. Cvakl si kolíček shora na špičku nosu a otočil se ode mě. „Srabe!“

Tím mě naštvál. Sáhl jsem po druhém kolíčku a nasadil si ho na nos zrovna tak. Bolelo to jako čert.

„Kdo to vydrží dýl,“ sykl Fialka.

Přikrčili jsme se v lavici a trpěli.

„Copak je tohle za zvíře? No, Fialko!

Neschovávej se tam a řekni nám to!“ slyšeli jsme ze stupínku učitelku.

Filip opatrně juknul na monitor. „Dosorožec,“ špitl huhlavě.

„Cos to říkal?“ zahřímala Vlčice. „Snad se postavíš, když se tě na něco ptám, ne?!“

Filip chvíli zaváhal, podíval se na mě, jak pořád sedím s kolíčkem na nose, a viděl, že je v háji. Rozhodl se ale, že jen tak neprohraje. Zvedl se ze židličky a aniž by si kolíček sundal, zahuhlal podruhé: „Dosorožec.“

Všichni řvali smíchy nad tím, co slyšeli a hlavně viděli. Kolíček trčel Fildovi na nose, takže nosorožce sám tak trochu připomínal.

„Co to má znamenat?!“ zahřímala učitelka.

Filda statečně mlčel a mně ho bylo líto, protože takhle to skončit nemělo. Náš souboj už nebyl fér. Učitelka Fildovi určitě nařídí, aby si kolíček sundal.

Ta ale řekla: „Dal sis tu ozdobu na nos, aby ses posmíval tomu zvířeti?“ Ukázala na nosorožce.

Než stačil Filda něco odpovědět, zvedl jsem se taky: „Dé, od se deposmívá. Ale když báte stiskdutý dos, tak demůžete říct správdě dosorožec.“

Stáli jsme tam vedle sebe s kolíčky na nosech jako dva nosorožci, spolužákům tekly slzy smíchu a učitelce nervy. „Ty taky, Součku?! Okamžitě si ty kolíčky sundejte! Oba dva.“

Koukli jsme po sobě a sundali si kolíčky ve stejnou chvíli, aby nikdo neprohrál.

Učitelka ale zuřila dál: „Řekněte mi, proč jste si ty kolíčky na nos dali?“

„Protože si tady někdo pšouknul,“ řekl jsem a Filip se na mě poprvé obdivně podíval, jako že mi to rychle pálí.

Vlčice to ale hodnotila jinak. Oba jsme dostali černý puntík a ještě poznámku do notýsku. Filda za to, že se posmívá nosorožcům napodobováním, já tam měl napsáno, že se opičím po Fialkovi a neoprávněně si stěžuju na špatné ovzduší ve třídě.

Noc hrůzy

„Jsi dobřej,“ řekl mi Filda před školou. „Tak ať to doma moc neschytáš!“

Povídala ještě něco, ale nevím co. Najednou mi to-